

probaretur :
in nostram,
Nisi homini
esse debeat.
am introivit,
asius divini
uffragii sui.
ntia mäsit,
ulite com-
sectam tum
tali dedica-
um, intelli-
m. Tenta-
a et homo,
ales semper
consuestis,
tot exinde
ribus, edite
nus protec-
requirantur,
a precatione
non palam
m dispersit,

ROMANI

recent impii,
stratus est,
am curiosi-
Judaeorum
que pessimi
icandi judi-
utorum pro-
honore, et
si in nullo
disciplinae
ambitionem
n subscribi
non sagina-
pro magno
dis moribus
eo natalium
eo enim et
t in lances,
umpentium,
tis esse nec
ni Lacedae-
atque prosti-
inas quidem
ae sobrietati

patrocinabantur: cum aurum nulla norat praeter unico digito, quem sponsus oppignorasset pronubo annulo: cum mulieres usque adeo vino abstinerent, ut matronam ob resignatos cellae vinariae, loculos, sui inedia nearent. Sub Romulo vero quae vinum attigerat, impune a Mecenio marito trucidata est. Idoirco et oscula propinquis offerre necessitas erat, ut spiritu indicarentur. Ubi est illa felicitas matrimoniorum, de moribus utique prosperata, quae per annos ferme sexcentos ab urbe condita nulla repudium domus scripsit? At nunc in foeminis prae auro nullum leve est membrum: prae vino nullum liberum est osculum: repudium vero jam et votum est, quasi matrimonii fructus. Etiam circa ipsos deos vestros, quae perspecte decreverant patres vestri, iidem vos obsequentissimi resciditis. Liberum patrem cum mysteriis, Consules senatus autoritate non modo Urbe, sed universa Italia eliminaverunt. Serapidem, et Isidem, et Harpocratem cum suo Cynocephalo, Capitolio prohibitos inferri, id est curia deorum pulsos, Piso et Gabinius Coss, non utique Christiani, eversis etiam aris eorum abdicaverunt, turpium et otiosarum superstitionum vitia cohibentes. His vos restititis summam majestatem contulistis. Ubi religio? ubi veneratio majoribus debita a vobis? Habitu, victu, et instructu, sensu, ipso denique sermone proavis renunciastis. Laudatis semper antiquitatem, et nove de die vivitis. Per quod ostenditur, dum a bonis majorum institutis deceditis, ea vos retinere, et custodire, quae non debuistis, cum quae debuistis, non custoditis. Adhuc quod videmini fidelissime tueri a patribus traditum, in quo principaliter reos transgressionis Christianos destinatis studium dico deorum colendorum, de quo maxime erravit antiquitas, licet Serapidi jam Romano aras restruxeritis, licet Baccho jam Italico furias vestras immolaritis, suo loco ostendam, proinde despicere et negligi et destrui a vobis adversus majorum auctoritatem. Nunc enim ad illam occultorum facinorum infamiam respondebo, ut jam inde ad manifestiora pergam.

CAP. VII.

QUOD GRAVISSIMIS ACCUSATI SCLELIBUS CHRISTIANI, NUNQUAM
TAMEN CONVICTI SINT.

Dicimur sceleratissimi de sacramento infanticidii, et pabulo inde, et post convivium incesto, quod eversores luminum canes, lenones scilicet, tenebrarum et libidinum impiarum inverecundiam procurent. Dicimur tamen semper, nec vos quod tamdiu dicimur eruere curatis. Ergo aut eruite, si creditis: aut nolite credere, qui non eruitis. De vestra nobis dissimulatione praescribitur non esse, quod nec ipsi audetis eruere. Longe aliud munus carnificii in Christianos imperatis, non ut dicant quae faciunt, sed ut negent quod sunt. Census istius disciplinae, at jam edidimus, a Tiberio est. Cum odio sui coepit veritas: simul atque apparuit inimica esse. Tot hostes ejus, quot extranei: et quidem proprii, ex aemulatione, Judaei: ex concussione milites: ex natura ipsis etiam domesticis postris, quotidie obsidemur, quotidie prodimur: in ipsis plurimum coetibus, et congregationibus nostris opprimimur: quis unquam taliter vagienti infanti supervenit? quis cruenta, ut invenerat, Cyclopum et Sirenum ora judici reseravit? quis vel in uxoribus aliqua immunda vestigia deprehendit? quis talia facinora, cum invenisset, celavit, aut vendidit, ipsos trahens homines? Si semper latemus, quando proditura est quod admittimus? Imo a quibus prodi potuit? Ab ipsis enim reis non utique, cum vel ex forma omnibus mysteriis silentii